

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/320/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617218321
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7617218321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu S. P., F. X.X.XXXX, T. G., Š. XXXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO 47 256 907 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO 47 233 516 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplataenie primeraného finančného zadost'učinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8Csp/485/2017-120 z 8.11.2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 896,45 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku čo do určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a zaplataenia finančného zadost'učinenia súd žalobu zamietol a že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,33 %.

2. Vychádzal z toho, že žalobca sa domáhal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka zo dňa 30.1.2015 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná. Žalovaného žiadal zaviazat' vydat' mu bezdôvodné obohatenie vo výške 896,45 eur a zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie vo výške 300 €. Žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru mu žalovaný dňa 30.1.2015 schválil výšku úveru 1.500,- eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 42-och mesačných splátkach po 47,43 eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 3.3.2015, poslednej splátky 3.8.2018, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 26,01 %. Žalovanému mal celkovo uhradiť 2.142,06 eur. Zároveň uzavreli so žalovaným Dohodu o poskytovaní služieb, na základe ktorej mal uhrádzať mesačné splátky vo výške 81,99 eur a Dohodu o zrážkach zo mzdy. V zmysle uzavretej Dohody o zrážkach bola žalobcovi od mája 2015 zo mzdy zrazená suma 1.999,43 eur. Taktiež uhradil 3 splátky á 81,99 eur a 1 x 1,05 eur. Žalovaný na základe spotrebiteľskej zmluvy reálne poskytol žalobcovi úver vo výške 1 350,- eur, t.j. po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur. Žalobca doposiaľ uhradil žalovanému celkovú sumu 2.246,45 eur. Rozdiel medzi požičanou sumou a vykonanými úhradami vo výške 896,45 eur žiada vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť ustanovenú v § 9 ods. 2 písm. f/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto žalovanému vznikol nárok len na zaplataenie reálne poskytnutej istiny vo výške 1 350,- eur. Žalovaný zotrval na svojom vyjadrení k žalobe. Poprel tvrdenia žalobcu o nesprávnej celkovej výške, ktorú má žalobca uhradiť. Zo zmluvy vyplýva, aká je mesačná

splátka úveru a aká je mesačná úhrada zahrňujúca aj platbu podľa dohody o poskytovaní služieb. Celková mesačná úhrada vo výške 81,99 eur obsahuje aj odplatu za dobrovoľné a doplnkové služby v Zmysle Dohody o poskytovaní služieb. Poukázal na to, že priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola zverejnená Ministerstvom financií SR v hodnote 15,16 %, čo bol údaj za 3. štvrtrok 2014. Z toho vyplýva, že maximálna odplata mohla byť až 30,32 % a túto hodnotu úrokovej sadzby v zmluve (18,08 %) neprevyšuje. Strany sporu sa pojednávania nezúčastnili, doručenie predvolaní mal súd riadne vykázané, lehota na prípravu pojednávania bola dodržaná. Svoju neúčast' ospravedlnili, súd preto v zmysle § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti. Vychádzal z dôkazov, a to dokazovania oboznámením sa s obsahom písomných podaní strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.1.2015, Dohodou o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.1.2015, Dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.1.2015, potvrdením o zaplatení splátok, výpismi z účtu, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30.1.2015 a zistil tento skutkový stav: Spolu s uzavretím Zmluvy o revolvingovom úvere, t.j. v ten istý deň 30.1.2015 uzavrel žalobca so žalovaným Dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX a Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX. V bode V. Dohody o zrážkach zo mzdy je zakotvená povinnosť zamestnávateľa dlžníka vykonávať v prospech veriteľa mesačné zrážky zo mzdy dlžníka vo výške 81,99 eur vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka. Dohoda o poskytovaní služieb podľa bodu 1. upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere, kde Poskytovateľ má postavenie Veriteľa a Zákazník postavenie Dlžníka. Dohoda zakladá právo Zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Podľa bodu 2 Dohody dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Podľa bodu 7.1 tejto Dohody zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Podľa potvrdenia zamestnávateľa žalobcu CCS - Cargo Customs Service s.r.o., Bratislava IČO 35746793 bola zo mzdy žalobcu na úhradu pohľadávky žalovaného zrazená suma v celkovej výške 1. 999,43 eur. Určovacia žaloba v zmysle § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku má predovšetkým preventívny charakter - jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu právam žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva avšak iba v prípade, že to vyplýva z osobitného predpisu (určovacia žaloba podľa citovaného ustanovenia C.s.p. preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namieste žaloba o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) C.s.p., resp. žaloba o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) C.s.p.). Na novú právnu úpravu podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti (§ 137 písm. d C.s.p.), ak tak vyplýva z osobitného predpisu, reagoval vo vzťahu k spotrebiteľom ako slabšej strane sporu zákonodarca a novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch č. 297/2017 Z.z. pridal do § 11 ďalší odsek a to odsek 4, ktorý týmto novým ustanovením zaviedol možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenie jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Definícia spotrebiteľského úveru je presne definovaná v § 1 ods. 2 citovaného zákona, pričom v ďalších ustanoveniach citovaného zákona sú uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právo žalobcu domáhať sa neplatnosti právnych úkonov odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav a takéto právo nevyplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu, a preto súd dospel k záveru, že takéto žaloba je v zmysle CSP neprípustná, a preto v tejto časti žalobu zamietol. Spornou skutočnosťou bolo, či vznikla zmluva o revolvingovom úvere, resp. či takéto zmluva je platná. Dňa 30.1.2015 žalovaný podpísal žiadosť žalobcu, ktorou žiadal o poskytnutie revolvingového úveru, resp. zmluvu o revolvingovom úvere, pričom takúto žiadosť žalobcu súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy. Zmluva, ktorá však bola predložená nie je platnou zmluvou, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje pre svoju platnosť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu. Podľa Občianskeho zákonníka, a to ustanovenia § 46 ods. 2 sa vyžaduje pre uzavretie zmluvy písomnou formou, aby písomný návrh na uzavretie zmluvy bol prijatý s tým, že musia byť splnené podmienky podľa § 43a ako aj § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z dokazovania je zrejmé, že písomný návrh a to žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorý podpísal žalobca ako dlžník nebol žalobcom bezpodmienečne prijatý. Ako vyplýva z článku 6 zmluvy o revolvingovom úvere, ktorým mal byť žalobcom prijatý návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného tak takýto prejav

vôle žalobcu obsahuje výhrady, resp. zmeny návrhu žalovaného, čo možno považovať za odmietnutie návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy o úvere. Dohoda v bode 2 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. z ktorého vyplýva, že dlžníci - žalovaní súhlasia aby bol žalobca ako veriteľ oprávnený znížiť napr. výšku úveru alebo schváliť iné parametre požadovaného úveru ako uviedli dlžníci vo svojej žiadosti nemôže umožňovať žalovanému uzatvárať platne zmluvu bez toho, aby žalobca takýto nový návrh prijal v súlade so zákonom. Pre to aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bola platná sa vyžaduje písomný návrh a jeho následné prijatie, ktoré je bez výhrad a bez zmien. Z uvedených dôvodov tak súd dospel k názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je platná a to s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka nakoľko nebola uzavretá v písomnej forme v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože nedošlo k zhode prejavu vôle strán sporu pri uzatváraní takejto zmluvy. Súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služieb tak tá je neplatná, pretože medzi úverovou zmluvou a dohodou o poskytnutí služby je akcesorický zmluvný vzťah a keďže je neplatná úverová zmluva tak je neplatná aj takáto dohoda o poskytnutí služby. Táto skutočnosť vyplýva z článku I. bodu 1 dohody. Okrem toho pri uzavretí takejto dohody chýbal prejav vôle žalobcu, ktorého záujmom bolo uzavrieť so žalovaným len úverovú zmluvu. Podľa názoru súdu tak žalobcovi bola takáto dohoda vnútená a svojim konaním sa snažil žalovaný obísť zákon, pričom iba využil situáciu a predložil žalobcovi spolu s inými listinami na podpis aj takúto dohodu. Zároveň vzhľadom na výšku odplaty za poskytnuté služby, ktoré neboli jasným spôsobom špecifikované bol súd toho názoru, že takáto dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože mu bola vnútená a napriek tomu, že od neho vyžaduje odplatu tak mu neposkytuje žiadne benefity nad rámec zmluvy o úvere. Dohoda tak zakladá nerovnováhu v neprospech žalobcu, ktorý má postavenie spotrebiteľa, pretože ten musí platiť za služby mesačnú splátku hoci mu nie je poskytnutá žiadna takáto služba. Pretože v predmetnom spore žalobca uplatnil viaceré samostatné nároky /nárok na určenie neplatnosti právnych úkonov, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia/ bolo pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania potrebné posudzovať výsledok konania pri každom z uplatnených nárokov samostatne, nie vo vzťahu ku konaniu ako celku / pozri napríklad nálezy Ústavného súdu České republiky sp.zn. I. ÚS 2717/08 zo dňa 30.08.2010 alebo sp. zn. II.ÚS 3070/14 zo dňa 17.01.2017/. Vychádzajúc z uvedeného možno uviesť, že žalobca bol plne procesne úspešný vo veci uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a na druhej strane žalovaný zasa vo veci uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia a vo veci určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Týmto nárokom možno prisúdiť z hľadiska náhrady trov konania rovnaký význam a žalovaný bol úspešný 33,33 % keďže žalobca mal úspech 33,33% a žalovaný 66,66%. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie či nepriznanie nároku na náhradu trov konania súd u žiadnej strany sporu nezistil. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

3. V podanom odvolaní žalovaný žiadal v nadväznosti na § 365 ods. 1 písm. b/,d/,f/ a h/ CSP v napadnutej časti, t.j. vyhovujúcej zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov celého konania tak pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím. Alternatívne žiadal zrušiť rozsudok.

4. V odvolaní uviedol: Dňa 09.11.2018 bol žalovanému doručený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 8Csp/485/2017 - 120, ktorým súd žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 896,45 Eur, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,33 %. Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi sporovými nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere, zmluva teda nevznikla a žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške zodpovedajúcej rozdielu medzi sumou, ktorú žalobcovi vyplatil a ktorú od neho prijal. Proti uvedenému rozsudku podáva žalobca odvolanie a jeho podanie odôvodňuje nasledovne: Žalovaný napáda závery súdu týkajúce sa toho, že nedošlo k uzavretiu zmluvy. Súd ich odôvodnil tým, že žalovaný mal odmietnuť návrh žalobcu na uzavretie zmluvy, nakoľko žalovaný uviedol v bode 6. Úrok z omeškania (ktorý zase žalobca neuviedol v bode 5), a ďalej že v bode 6 uviedol aj dátum splatnosti prvej splátky. Posúdenie skutkového stavu a následné skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie veci zo strany konajúceho súdu nie je správne a v súlade so zákonom. Na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Aj podľa právnej teórie (napr. Fekete, I. : Občiansky zákonník. Komentár. EPOS. 2007, str. 119) : Všetky právnej úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by nešlo právny úkon (essentialia negotii). Právny úkon

okrem toho obsahuje aj pravidelné zložky (naturalia negotii), ktoré sa pravidelne vyskytujú pri každom právnom úkone. V prípade právnych úkonoch sa z času na čas vyskytujú náhodné zložky (accidentalialia negotii). Pravidelné a náhodné zložky právneho úkonu sú nepodstatnými zložkami právneho úkonu. Ich absencia nebráni tomu, aby išlo o platný právny úkon. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Je preukázané obsahom zmluvy o revolvingovom úvere, že výška úveru, doba splatnosti, výška splátky a výška úrokovej sadzby sú totožné a teda došlo k splneniu zákonných znakov/ podmienok pre vznik úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie nedospel k správneému záveru ani ohľadne údaju o ročnej úrokovej sadzby úroku z omeškania. Tento údaj a jeho uvedenie v zmluve o úvere vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z., pričom ani tento zákon a ani žiadny iný nepredpokladá, že pôjde o výsledok dohodovania sa o jeho výške. Tak ako v prípade iných údajov (napríklad priemerná hodnota RPMN určená Ministerstvom financií SR, označenie a adresa kontrolného orgánu), ani v prípade úroku z omeškania nejde o výsledok dohody zmluvných strán. Uvedenie týchto údajov do zmluvy predpokladá zákon, pričom je logické, že sa v zmluve uvedie hodnota platná a aktuálna v čase jej uzavretia. V súvislosti s uvádzaním údaju o úroku z omeškania poukazujeme tiež na to, že jeho neuvedenie z akýchkoľvek dôvodov (teda aj nedohodnutie sa ňom) nebolo zákonom stanovené dôvodom pre bezúročnosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Logicky z toho vyplýva, že tento údaj má len informačnú hodnotu, jeho výška vyplýva z právnych predpisov a nebolo potrebné s jeho neuvedením zavádzať sankciu v podobe bezúročnosti; o to viac preto neobstoí záver o neuzavretí zmluvy. Uvedené platí aj v prípade uvádzania dátumu splatnosti prvej splátky. Žalobca logicky nemohol tento údaj navrhnúť, pretože v čase podania žiadosti predsa nevedel, či mu úver bude schválený a kedy bude vyplatený. Údaj o splatnosti prvej splátky vyplýva a nadväzuje na schválenie a vyplatenie úveru, pričom v zmluvných dojednaniach zmluvy o úvere bol určený aj spôsob stanovenia splatnosti splátky, a to takto (článok 2., ods. 2.1): Dlžník podpisom a odovzdaním Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru Veriteľovi súhlasí s tým, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca takto: V nadväznosti na Deň poskytnutia úveru (ods. 2.3.) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po Dni poskytnutia úveru tak, že medzi Dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane) a súčasne nie dlhšia ako 48 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane). Splatnosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci bezprostredne nasledujúcom po splatnosti prechádzajúcej splátky bude v deň s číselným poradím rovnakým ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky v príslušnom predchádzajúcom mesiaci. Údaj o splatnosti prvej splátky nebol určovaný dohodou osobitne, ale vyplýva z dátumu schválenia úveru, a jeho čerpania. Aj keby dohodnutý nebol, hoci by mal (žiadny zákon to ale neurčuje) a neuplatnilo by sa pravidlo vyplývajúce zo zmluvných dojednaní, potom by splatnosť záväzkov platiť úver sa riadila zákonnými pravidlami pre splatnosť záväzkov. Z vyššie uvedených dôvodov preto žalovaný tvrdí, že konajúci súd dospel k nesprávnym záverom o neuzavretí zmluvy, a preto dospel k nesprávnemu záveru o vzniku bezdôvodného obohatenia. Záverečný návrh na rozhodnutie: Žalovaný v nadväznosti na uvedené podáva podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku odvolanie a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne aj v časti o zaplatenie sumy 896,45 Eur a žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu a tiež náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Alternatívne žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napádanej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok žalobca ako vecne správny, v podrobnostiach uviedol: Proti vyššie označenému rozsudku podal žalovaný odvolanie, pričom uvádza nasledovné konkrétne námietky, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil uzavretie, resp. neuzavretie zmluvy, že súd dospel k nesprávnemu záveru o absencii ročnej úrokovej sadzby úroku z omeškania. Žalobca má za to, že rozsudok tak, ako bol vyhlásený a následne vyhotovený spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie. Má za to, že žalovaný vo svojom odvolaní iba účelovo napáda neodôvodnenosť napadnutých častí. Máme za to, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne iné relevantné skutočnosti ako v doposiaľ zaslaných vyjadreniach, ktoré by odôvodňovali iný záver súdu ako ten, ktorý vyslovil súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Žalovaný uvádza, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil neuzavretie zmluvy ako úvere ako platného právneho úkonu. Žalobca má za to, že tento záver súdy je správny. Zákon o spotrebiteľských úveroch striktné

uvádza obligatórne náležitosti zmluvy o úvere a s ich absenciou spája príslušné dôsledky, ktoré musia zmluvné strany rešpektovať. Trváme na tom, že napadnutá zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že v oboch prípadoch žalobca so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda v čase uzavretia zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o chválenom revolvingovom úvere. Žalobcovi následne došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobcu. Z toho vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal. Je neakceptovateľné, aby v návrhu zmluvy, ktorý dlžník podpíše a akceptuje bol iný údaj obligatórných náležitostí zmluvy (resp. aby tieto v návrhu absentovali) ako v Oznámení o schválení úveru. Máme za to, že v danom prípade súd prvej inštancie správne posúdil neplatnosť zmluvy s ohľadom na absenciu písomnej formy a absenciu akceptácie zmluvy s takým obsahom, ktorý dlžník neschválil. Máme za to, že v zmluve absentuje aj iné zo zákonom stanovených náležitostí, čo správne konštatoval súd prvej inštancie. Žalobca s ohľadom na uvádzané skutočnosti považuje závery súdu prijaté v napadnutom rozhodnutí za súladné so zákonom a vecne správne. Máme za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné, spravodlivé a vecne správne. Vzhľadom na tieto skutočnosti, navrhujeme súdu druhej inštancie, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalovaného zaviazal na trovy odvolacieho konania.

6. Odvolací súd postupom podľa §§ 34 a 385 CSP spôsobom verejného vyhlásenia rozsudku (zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zákonnej lehote) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 8.11.2018 a rozhodol tak, že potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP a aj jeho dôvody sú správne a zákonné, ale len v časti napadnutého rozsudku, t. j. vo vyhovujúcej časti a náhrady trov konania.

7. Odvolacie dôvody žalovaného hodnotí odvolací súd ako neopodstatnené a bez právneho významu v tomto spore (nesprávne právne posúdenie veci).

8. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo nielen formálne, ale podrobne. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP ako aj § 365 ods. 1 písm. h) CSP nebol preukázaný a treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením je omyl pri aplikácii právnej normy.

10. Už skôr uvedený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie, avšak skutkové zistenia a skutkový materiál si osvojuje aj odvolací súd a postačoval na meritórne rozhodnutie vo veci.

11. Podľa čl. 15 základných princípov CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

12. S poukazom na § 191 ods. 1, 2 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšli počas konania najavo a zvýrazniť treba, že vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§ 191 ods. 2 cit. zák.).

13. Tzv. voľné hodnotenie dôkazov sa prelína celým sporovým konaním, citované ustanovenia o hodnotení dôkazov vychádzajú z tohto pravidla a súd má hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy a prihliada pritom ku všetkému čo sa stalo za konania, pričom judikatúra definuje hodnotenie dôkazov

ako činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie (§ 187 ods. 1 CSP uvádza, že súd je povinný tiež posúdiť zákonnosť spôsobu získania dôkazu). V prvom prípade pri zásade voľného hodnotenia dôkazov z hľadiska významu dôkazu ide o posúdenie vierohodnosti poznatku z hľadiska druhu dôkazného prostriedku a spôsobu akým sa podľa zákona dôkaz vykonáva, výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je potom záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana sporu splnila svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Napokon hodnotenie dôkazov ak vyznie v konečný záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre tú stranu sporu, ktorej pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo každej sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04), súd vychádzal z listinných dôkazov a výsluchu žalobcu.

14. Rovnako dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd v čl. 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje ale žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené.

15. Odvolací súd k výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku dopĺňa, že urobil dotaz, keď žiadal správu od Národnej banky Slovenska a tá na č. l. 158-159 uviedla, (dotaz súdu z 25.7.2019), že vo všeobecnosti NBS podľa zák. č. 129/2010 Z.z. v rámci výkonu dohľadu nad dohľadanými subjektmi je oprávnená aj dohliadať na dodržiavanie povinností veriteľa, posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vo vzťahu k žalobcovi Profi Credit, avšak nebola sankcia zatiaľ uložená a vo vzťahu k nebankovým poskytovateľom spotrebiteľských úverov lebo právomoc NBS získala banka od 1.4.2015, preto aj mohla by žalovanému PROFI CREDIT uložiť sankciu až po tomto dátume. V prípade informácií aj vo vzťahu k iným sporom je možné NBS opätovne kontaktovať zo strany súdov (podľa § 1 ods. 2 zák. č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom).

16. Okrem iného žalovaná uviedla z hľadiska zisťovania bonity klienta, že u žalobcu ako dlžníka pri posudzovaní sa vychádzalo v roku 2014 z jeho príjmu, čo sám uviedol 734,67€ a v rámci výdavkov sa zohľadnila suma 100 €, splátka pôžičiek bola uvedená v sume 245,97€ mesačne, pričom mal mesačné záväzky už 163,98 € v čase podpísania zmluvy. Voľné zdroje teda mu zostávali 214,03 €, avšak ide o skúmanie úverov od iných spoločností a vzhľadom na neexistenciu ani jednotného registra o úveroch, neexistencie zákonného opatrenia nazerať do takého registra, žalovaný PROFI CREDIT nemal možnosť nazerať do prípadného registra obsahujúceho údaje o iných úveroch žalobcu (informáciu inú teda žalovaný nemal, odpoveď na dotaz odvolacieho súdu č. l. 158 spisu).

17. Žalobca sa k tomu vyjadril tak, že navrhuje potvrdiť rozsudok, lebo dohodu o zrážkach zo mzdy žalobca ako spotrebiteľ podpísal pri podpísaní zmluvy o revolvingovom úvere a tým sa zaviazal podrobiť sa vykonaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich výkonu. Nedodržanie § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. považoval po doplnení dokazovania odvolacím súdom za preukázateľnú, pojem vynaloženia odbornej starostlivosti zákonne aj vyložil na č. l. 168-169. Žiadal priznať náhradu trov v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

18. K uvedeným dôvodom pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie postačuje uviesť, že správne postupoval súd prvej inštancie, keď žalobu zamietol v časti určovacej žaloby, čo do neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a zaplataenia finančného zadostučinenia aj so zreteľom na charakter dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je tzv. adhéznou zmluvou, lebo tvorí iba akýsi doplnok hlavnej spotrebiteľskej zmluvy (platnosť a legitimita adhéznej zmluvy sa odvodzuje od spotrebiteľskej zmluvy, teda v prípade vyslovenia neplatnosti, alebo zrušenia hlavnej zmluvy automaticky zanikajú i pridružené adhézne zmluvy). Definícia spotrebiteľského úveru je definovaná v § 1 ods. 2 zák. č. 297/2017 Z.z., v § 11 ods. 4 v spojení s § 1 ods.2.

19. Treba prisvedčiť odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie, že žalobca podpísal zmluvu ešte v roku 2015 a keď nemal vedomosť o tom ako je stanovená prvá a posledná splátka úveru, ide o jednostranný právny úkon žalovaného, toto nie je podpísané žalobcom a je preto právne relevantné to, čo by on podpísal ako keby v dvojstrannom prejave vôle oboch strán zmluvy, žalovaný chýbajúce údaje nedoplnil o konečnej splatnosti úveru, čo je podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. dôvodom aj v spojení s §

11 ods. 1 písm. d) cit. zák., že považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Napokon bonitu žalobca na splácanie úveru mal nedostatočnú, čo je aj dôvod na bezpoplatkovosť úveru podľa povinnosti Profi Credit uvedenej v rozsudku ESD z 5.3.2020 sp. zn. C-2020/167.

20. Správne rozhodol súd prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania a odvolací súd o trovách odvolacích rozhodol podľa § 396 CSP vzhľadom na úspech žalobcu tak, že má nárok na náhradu v odvolacom konaní žalobca ako úspešný v plnom rozsahu, (porovnaj aj Smernicu 2008/48 EP a Rady).

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b)

dovolatelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).